

"Борба академске заједнице, студената и грађана се наставља, она је тек прошла једну фазу. То што је власт рекла да одустаје од једног закона не значи ништа, и са њима се мора бити јако опрезан. Међутим, међу студентима и професорима сада постоји једнодушност и они су одлучни у томе да неће одустати", рекао је за Н1 универзитетски професор у пензији Владета Јанковић.

"И та група људи, која се сада мучи и без новца је, брани један принцип и установу (Универзитет) која мора да се брани и која постоји више од 200 година. И сада један свезнајући Александар Вучић, један 'сунчани' ум Владимир Ђукановић и 'брилијантни' Драган Ј. Вучићевић желе да сруше оно што су правили Милутин Миланковић, Стерија, Цвијић, Мика Алас. Све то што постоји двеста година брани академска заједница и ти се људи не боре се само за новац", рекао је у емисији Њузнајт универзитетски професор у пензији Владета Јанковић.

Јанковић наводи и да власт има страх од академске заједнице јер она младим људима "отвара очи", и да су то радили у прошлости као и сада.

"Пробудили су целу Србију. Тога се боји власт, оних који су интелектуално јачи и надмоћнији и у моралном погледу. Оних који су на тај начин моћнији од њих, тога се плаше. Имате сада министра просвете који је два пута крао, и сад он треба да управља системом и издаје наредбе људима који годишње објаве по 200 чланака у најбољим светским часописима. Тога се они боје и то желе да 'очисте'. Све што вреди су омаловажили, потиснули, навели да оде. И када другоразредни потисну прворазредне и добију то за чим чезну целог свог трулог века, никада и нипошто се неће одрећи свега што су отели", рекао је професор у пензији.

Истиче да та врста проблема постоји и на државном и политичком нивоу, а нарочито када је реч о изборима. Отпор и борбу против тога види у "даљем ширењу светлости".

"Треба ширити тај простор, и изборима се можемо борити против тога. То су урадили млади који су прошли кроз Србију, насмејани, ведри, оптимистични, пуни објашњења, пуни одговора, без страха. То је потребно, и ако успемо да сачувамо то јединство и пребродимо ово лето са свим искушењима која долазе, то ће се наставити. Постоје у Србији жаришта отпора и може председник да једе колико год хоће и јагоде и трешње, и позива и пружа руку. Али ко ће ту руку, ако држи до себе, руку која на себи носи трагове крви прихватити? Ко, док се не разреши шта се десило са надстрешницом у Новом Саду", наводи Јанковић.

Подсећа и да је његова генерације прошла кроз исту ситуацију, да је лош закон био донет, али да су, како наводи "преживели, захваљујући солидарности". Иситче и да су и тада уморни студенти, а колеге се подржавале.

"Тако је било и сада се поново тај дух вратио. Прворазредни ипак неће дозволити да их другоразредни и трећеразредни потисну и истерају ван земље. Па како ће онда ова земља изгледати ако радикали потпуно зацаре? Кренули смо добрим путем, праве се и грешке, али треба наставити тим путем. Треба да се прошири штрајкачка и отпорашка основа. Да би се направио генерални штрајк потребно је да нема воде, струје, то треба да се покуша, да се повуку велики системи. Тако је било пред 5. октобар 2000. године. У овом тренутку су покретачи то студенти али то не смеју бити само они. Ово је сада грађанска дужност сваког човека. Не само да седи и гледа шта се дешава на ТВ-у, већ

да изађе на улицу, да се придружи и види шта може да уради. То је најмање што свако може да уради", закључује универзитетски професор у пензији Владета Јанковић.

(Н1)